EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 11.9.2007
KOM(2007) 508 slutlig

2007/0185 (COD)
2007/0186 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av Bulgariens, Tjeckiens, Cyperns, Lettlands, Ungerns, Maltas, Polens, Rumäniens, Sloveniens och Slovakiens unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likvärdiga med de egna nationella viseringarna för genomresa via deras territorier

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om ändring av beslut nr 896/2006/EG om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av ett unilateralt erkännande av medlemsstaterna av vissa uppehållstillstånd utfärdade av Schweiz och Liechtenstein för genomresa via deras territorier

(framlagda av kommissionen)

MOTIVERING

1. INLEDNING

Den 14 juni 2006 antog Europaparlamentet och rådet två beslut om en förenklad ordning för personkontroller vid unionens yttre gränser med avseende på tredjelandsmedborgare som är skyldiga att inneha visering i enlighet med rådets förordning (EG) nr 539/2001[1], nämligen

- beslut nr 895/2006/EG[2] om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likvärdiga med de egna nationella viseringarna för genomresa via deras territorier, och

- beslut nr 896/2006/EG[3] om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av ett unilateralt erkännande av medlemsstaterna av vissa uppehållstillstånd utfärdade av Schweiz och Liechtenstein för genomresa via deras territorier.

Detta var första gången som grundläggande gemensamma bestämmelser om ömsesidigt erkännande av viseringar och uppehållstillstånd infördes i gemenskapens regelverk om viseringar.

Genom beslut nr 895/2006/EG beaktas de särskilda behoven på viseringspolitikens område i de medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen 2004, i synnerhet de viseringskrav som tillämpas under övergången till deras fullständiga integration i Schengenområdet. Beslutet är i själva verket ett svar på det avsevärda extra administrativa arbete som blivit följden för dessa länders konsulat, som varit tvungna att utfärda nationella transitviseringar till personer som inte utgör någon risk för medlemsstaterna.

Utan att det skapas några nya skyldigheter utöver de som följer av 2003 års anslutningsakt, införs genom beslut nr 895/2006/EG ett frivilligt system baserat på gemensamma bestämmelser som ger medlemsstaterna möjlighet att förenkla kontrollerna vid sina yttre gränser med avseende på tredjelandsmedborgare som innehar vissa handlingar som utfärdats av medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut samt liknande handlingar som utfärdats av medlemsstater som ännu inte tillämpar detta regelverk fullt ut. De gemensamma bestämmelserna ska tillämpas till dess att övergångsperioden upphör, det vill säga den tidpunkt då dessa medlemsstater deltar fullt ut i området utan inre gränser och ömsesidigt erkännande av sådana handlingar blir obligatoriskt.

Denna ordning för ömsesidigt erkännande omfattar endast transitering. Tidsfristen för hur lång tid en transitering får ta i detta sammanhang är fastställd till fem dagar. En sådan begränsning har bedömts som nödvändig för att undvika risken för förvirring eller felaktigt genomförande av de nuvarande viseringsbestämmelser i Schengenregelverket som anger vilken stat som är ansvarig för handläggningen av viseringsansökningar (det vill säga

---

1 EGT L 81, 21.3.2001, s. 1, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1932/2006 (EUT L 405, 30.12.2006, s. 23).

2 EUT L 167, 20.6.2006, s. 1.

3 EUT L 167, 20.6.2006, s. 8.

antingen den stat inom vars territorium huvuddestinationen för resan är belägen eller den stat som den viseringssökande kommer att resa in i först).

Samma lösning har använts i beslut nr 896/2006/EG, som tar upp de administrativa komplikationer som möter medlemsstaterna på grund av att de måste utfärda viseringar till tredjelandsmedborgare som är lagligt bosatta i Schweiz respektive Liechtenstein. Mot bakgrund av det omfattande säsongsbundna resandet (under sommarsemestrarna) drabbades vissa medlemsstaters konsulat i Schweiz och Liechtenstein, som på grund av sitt geografiska läge var särskilt berörda av dessa förflyttningar, av ett omfattande administrativt merarbete eftersom nödvändiga viseringar måste skaffas fram i tid inför ovannämnda perioder.

Genom beslut nr 896/2006/EG införs vissa gemensamma bestämmelser om medlemsstaters unilaterala erkännande av vissa uppehållstillstånd som utfärdas av Schweiz och Liechtenstein såsom likvärdiga med medlemsstaternas egna transitviseringar. De nya bestämmelserna är tvingande för de medlemsstater som deltar fullt ut i det gemensamma området utan inre gränser och frivilliga för de medlemsstater som anslöt sig till unionen 2004. Denna distinktion har ansetts som nödvändig för att undvika att ålägga nya medlemsstater ytterligare skyldigheter under övergångsperioden fram till dess att de är fullständigt integrerade i Schengenområdet.

Tjeckien, Cypern, Lettland, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien har i enlighet med artikel 5 i beslut nr 895/2006/EG och artikel 4 i beslut nr 896/2006/EG[4] underrättat kommissionen om sitt val att tillämpa den gemensamma ordningen med avseende på båda besluten. Det kan särskilt påpekas att de berörda länderna, med avseende på beslut nr 895/2006/EG, har beslutat sig för att unilateralt erkänna alla de i bilagan angivna handlingar som utfärdas av andra medlemsstater som ännu inte tillämpar hela Schengenregelverket fullt ut.

Kommissionen offentliggjorde de berörda medlemsstaternas anmälningar i Europeiska unionens officiella tidning[5]. Startdatumet för tillämpningen av de gemensamma bestämmelserna varierar från en medlemsstat till en annan. I avsaknad av särskilda bestämmelser i besluten har vissa medlemsstater valt att börja genomföra de gemensamma bestämmelserna omedelbart (Slovenien och Cypern), medan andra av administrativa skäl har beslutat att inleda genomförandet vid en senare tidpunkt. Från och med den 1 december 2006 ska de gemensamma bestämmelserna tillämpas av Tjeckien, Cypern, Lettland, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien.

För att säkerställa ett effektivt genomförande av de gemensamma bestämmelserna tog medlemsstaterna upp vissa specifika frågor rörande beslut nr 895/2006/EG i den berörda arbetsgruppen i rådet och uppmanade kommissionen att ge råd och vägledning om tolkningen av vissa bestämmelser.

I sina svar på dessa frågor tog kommissionen på nytt upp syftet med de gemensamma bestämmelserna och underströk att de var avsedda att tillämpas endast på transitering. Denna gemensamma ordning är tillämplig under övergångsperioden till dess att alla de berörda medlemsstaterna har integrerats i Schengenområdet (det första beslutet) respektive till dess att Schweiz och Liechtenstein har genomfört Schengenregelverket fullt ut (det andra beslutet).

---

4 De medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen 2004 var ålagda att senast den 1 augusti 2006 underrätta kommissionen om sitt beslut att tillämpa de gemensamma bestämmelserna.

5 EUT C 251, 17.10.2006, s. 20.

Kommissionen betonade att syftet med att införa gemensamma bestämmelser var att förenkla transitering för vissa kategorier av personer och att få bort onödigt administrativt arbete för konsulaten i fråga om viseringssökande som inte utgör någon risk för medlemsstaterna.

Införandet av dessa nya bestämmelser påverkar inte medlemsstaternas genomförande av övriga bestämmelser som ingår i gemenskapens regelverk på området för viseringar och yttre gränser, utan detta fortgår i oförändrad omfattning och takt. De gemensamma bestämmelserna påverkar i synnerhet inte reglerna om viseringar med begränsad territoriell giltighet, viseringar för flygplatstransitering eller kontrollen av personer vid de yttre gränserna.

Beträffande den sistnämnda punkten underströk kommissionen att personkontrollen vid de yttre gränserna bör ske i enlighet med artiklarna 5–13 och 18–19 i förordning (EG) nr 562/2006[6]. Gränsbevakningspersonal ska vid kontroller vid de yttre gränserna ta hänsyn till de förenklingar som införs genom de gemensamma bestämmelserna och undvika att bestämmelserna i beslut nr 895/2006/EG missbrukas. Dessa kontroller ska således vara väl avvägda och stå i proportion till de mål som ska uppnås. Gränsbevakningspersonalen bör i varje enskilt fall bedöma huruvida de berörda tredjelandsmedborgarna kan omfattas av de förenklade bestämmelserna och huruvida de uppfyller kraven för inresa och den tidsfrist för transitering som anges i beslut nr 895/2006/EG. Beroende på gränsbevakningspersonalens bedömning kan en person som överskrider den tillåtna transiteringstiden nekas inresa. Även andra administrativa åtgärder, mer anpassade till det enskilda fallet (till exempel böter), kan komma i fråga.

Mot bakgrund av det lyckade försöket med dessa båda beslut bör EU utvidga den förenklade ordningen till Bulgarien och Rumänien, som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 januari 2007 och ännu inte omfattas av de aktuella gemensamma bestämmelserna. De skäl som ligger till grund för de två ovannämnda besluten gäller i lika hög grad för Bulgarien och Rumänien.

När det gäller dessa båda medlemsstater har man, liksom vid den föregående utvidgningen 2004, i frågor som rör viseringsregelverket följt den så kallade tvåstegsprocessen för genomförandet av Schengenregelverket (artikel 4 i akten om villkoren för Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning och om anpassning av de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen, nedan kallad 2005 års anslutningsakt). Detta innebär att Bulgarien och Rumänien från och med dagen för anslutningen är skyldiga att tillämpa bestämmelserna i förordning (EG) nr 539/2001. De ska därmed ställa som krav att tredjelandsmedborgare som omfattas av förordningens bilaga I innehar visering, samtidigt som de fortsätter att utfärda sina nationella viseringar fram till den dag rådet fastställer deras fulla integrering i Schengenområdet. Eftersom Schengenbestämmelserna om ömsesidigt erkännande när det gäller transitering och kortare vistelse inte gäller för Bulgarien och Rumänien från och med dagen för deras anslutning, är dessa medlemsstater skyldiga att från och med den 1 januari 2007 utfärda nationella viseringar för inresa till och transitering genom sitt territorium till tredjelandsmedborgare som omfattas av viseringskrav enligt förordning (EG) nr 539/2001, även om den berörda personen innehar en Schengenvisering eller Schengenuppehållstillstånd, eller en nationell visering för längre vistelse som utfärdats av en Schengenstat. Detsamma gäller liknande handlingar som utfärdats av andra medlemsstater som anslöt sig till unionen 2004 och som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut.

---

6 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1)

Tjeckien, Cypern, Lettland, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien, som tillämpat det gemensamma systemet enligt beslut nr 895/2001/EG sedan den 1 december 2006 utan att ännu vara fullt integrerade i Schengenområdet, hade ingen möjlighet att unilateralt erkänna uppehållstillstånd och viseringar som utfärdats av Bulgarien och Rumänien för transitering genom deras territorium.

De befintliga bestämmelserna medger inte att Bulgarien och Rumänien erkänner uppehållstillstånd som utfärdats av Schweiz respektive Liechtenstein.

2. TVÅ FÖRSLAG

I avsaknad av uttryckliga bestämmelser om hur man kommer till rätta med det administrativa merarbetet för bulgariska och rumänska konsulat och i syfte att finna en lösning på andra medlemsstaters behov efter Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen, anser kommissionen att de gemensamma bestämmelser som infördes genom beslut nr 895/2006/EG och 896/2006/EG måste ses över.

Kommissionen har för detta ändamål beaktat

- Bulgariens och Rumäniens särskilda behov på viseringsområdet, de nya problemen för medlemsstaterna efter den senaste utvidgningen och under tiden fram till dess att de medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen 2004 och 2007 har integrerats fullt ut i Schengenområdet, och

- de stränga kontroller och systematiska undersökningar som de berörda tredjelandsmedborgarna har underkastats av de medlemsstater som utfärdat viseringar för kortare vistelse eller uppehållstillstånd samt den ringa risk som denna kategori av personer innebär för andra medlemsstater.

Följaktligen föreslås två instrument:

2.1 Ett beslut av Europaparlamentet och rådet om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av Bulgariens, Tjeckiens, Cyperns, Lettlands, Ungerns, Maltas, Polens, Rumäniens, Sloveniens och Slovakiens unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likvärdiga med de egna nationella viseringarna för genomresa via deras territorier

Det föreslagna beslutet grundar sig på artikel 62.2 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och riktar sig till Bulgarien och Rumänien samt till de medlemsstater som har valt att tillämpa beslut nr 895/2006/EG.

Beslut nr 895/2006/EG saknar bestämmelser som gör det möjligt att, efter den senaste utvidgningen av Europeiska unionen, utvidga den förenklade ordningen för kontroll vid de yttre gränserna av särskilda kategorier av personer som innehar vissa typer av handlingar. För att tillgodose de särskilda behov som uppstod genom Bulgariens och Rumäniens anslutning den 1 januari 2007 behövde de gemensamma bestämmelserna ses över.

Utvidgningen genom ett gemenskapsinstrument av ordningen för unilateralt erkännande skulle inte medföra några nya skyldigheter för medlemsstaterna utöver de som anges i 2003 års respektive 2005 års anslutningsakt. Den skulle således inte innebära någon avvikelse från dessa båda anlutningsakter.

Tillämpningen av den föreslagna ordningen kommer att vila på frivillig grund. Medlemsstaterna har följaktligen möjlighet att välja mellan att tillämpa det nya instrumentet eller att fortsätta att utfärda nationella viseringar på det sätt som föreskrivs i anslutningsakterna.

Det nya förslaget skulle göra det möjligt för Bulgarien och Rumänien, som anslöt sig till Europeiska unionen 2007, att som likvärdiga med sina nationella viseringar erkänna viseringar och uppehållstillstånd som utfärdats av Schengenstater samt liknande handlingar som utfärdats av dessa båda länder och av medlemsstater som anslöt sig till unionen 2004 och som ännu inte är fullt integrerade i Schengenområdet.

Dessutom bör medlemsstater som har valt att tillämpa beslut nr 895/2006/EG utan att ännu vara fullt integrerade i området utan inre gränser tillåtas att unilateralt erkänna viseringar och uppehållstillstånd som utfärdats av Rumänien och Bulgarien. Medlemsstater som har valt att inte tillämpa beslut nr 895/2006/EG bör inte ha möjlighet att tillämpa det här beslutet, eftersom de är av uppfattningen att endast uppehållstillstånd och viseringar som utfärdats av medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut kan anses likvärdiga med deras egna nationella viseringar för transiteringsändamål.

Den förenklade ordningen baserar sig på övervägandet att de tredjelandsmedborgare som skulle kunna dra fördel av systemet redan har genomgått ett strängt kontrollförfarande i en medlemsstat och inte kan anses som ett hot mot den allmänna ordningen eller en risk för olaglig invandring.

Ordningen ska tillämpas fram till slutet av övergångsperioden, det vill säga den tidpunkt då de berörda medlemsstaterna deltar fullt ut i området utan inre gränser och då ömsesidigt erkännande av sådana handlingar blir obligatoriskt.

Liksom i beslut nr 895/2006/EG kommer ordningen för erkännande att vara begränsad till genomresa via de berörda medlemsstaternas territorium. Transiteringstiden får inte överstiga fem dagar. Syftet med denna ordning är inte att ersätta de berörda medlemsstaternas rutiner för utfärdande av nationella viseringar för kortare vistelse. I enlighet med befintliga bestämmelser har dessa medlemsstater dessutom möjlighet att utfärda viseringar för kortare vistelse som gäller för flera in- och utresor. Sådana viseringar skulle kunna gälla i ett år eller längre, för att underlätta rörligheten för tredjelandsmedborgare som innehar Schengenhandlingar och som behöver resa ofta till de berörda medlemsstaternas territorium.

Följande handlingar omfattas av ordningen för erkännande:

- Enhetliga viseringar som utfärdats av en Schengenstat i enlighet med de gemensamma bestämmelserna i de gemensamma konsulära anvisningarna (transitvisering, visering för kortare vistelse eller resevisering, gruppvisering).

- Nationella viseringar för längre vistelse som utfärdats av en Schengenstat i enlighet med dess nationella lagstiftning.

- Uppehållstillstånd som utfärdats av en Schengenstat och som omfattas av bilaga IV till de gemensamma konsulära anvisningarna, där de handlingar som ger innehavaren rätt att resa in till Schengenområdet utan visering anges.

- Nationella viseringar för kortare respektive längre vistelse och uppehållstillstånd som utfärdats av medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen 2004, enligt förteckningen i bilagan till beslut nr 895/2006/EG.

- Nationella viseringar för kortare respektive längre vistelse samt uppehållstillstånd som utfärdats av Bulgarien och Rumänien.

Om Bulgarien och Rumänien skulle välja att tillämpa den gemensamma ordningen kommer de att bli tvungna att godta alla handlingar som utfärdats av medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, för att undvika särbehandling beroende på vilken myndighet som utfärdat handlingen.

De berörda medlemsstaterna ska meddela kommissionen sitt beslut. Kommissionen kommer att offentliggöra dessa uppgifter i Europeiska unionens officiella tidning och därigenom se till att hela systemet är transparent. Medlemsstaterna skulle dock likväl kunna vägra inresa för tredjelandsmedborgare vars namn förekommer i deras nationella spärrlistor.

Rättsakten kommer att antas i enlighet med medbeslutandeförfarandet.

2.2 Europaparlamentets och rådets beslut nr 896/2006/EG om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av ett unilateralt erkännande av medlemsstaterna av vissa uppehållstillstånd utfärdade av Schweiz och Liechtenstein för genomresa via deras territorier

Det föreslagna beslutet grundar sig på artikel 62.2 a i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Genom beslutet beaktas Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen i januari 2007. Syftet är att ändra beslut nr 896/2006/EG, så att Bulgarien och Rumänien kan tillämpa en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna, på grundval av den ordning för unilateralt erkännande som dessa båda medlemsstater tillämpar med avseende på vissa uppehållstillstånd som utfärdats av Schweiz och Liechtenstein (jfr förteckningen i bilagan till beslut nr 896/2006/EG). Till grund för beslutet ligger bedömningen att tredjelandsmedborgare som innehar ett uppehållstillstånd från Schweiz eller Liechtenstein inte utgör något hot mot den allmänna ordningen i medlemsstaterna eller någon risk för olaglig invandring.

Erkännandet kommer att vara begränsat till transitering. Om Bulgarien och Rumänien beslutar sig för att delta i det beslut av Europaparlamentet och rådet som ger dem rätt att unilateralt erkänna handlingar som utfärdats av Schengenstater och andra medlemsstater såsom likvärdiga med nationella transitviseringar, kommer tillämpningen av det här instrumentet att vara frivillig under övergångsperioden fram till den dag som rådet fastställer för de båda ländernas fullständiga integration i Schengenområdet.

Bulgarien och Rumänien har möjlighet att välja om de vill delta i ordningen för erkännande och de är skyldiga att underrätta Europeiska kommissionen om sitt beslut. Kommissionen kommer att se till att de relevanta uppgifterna offentliggörs.

Det föreslagna systemet påverkar inte i något avseende Schengenregelverkets bestämmelser om vilka förfaranden och kontroller som krävs för passage av de yttre gränserna.

Eftersom det föreslagna systemet är begränsat till transitering, kommer det inte att påverka Bulgariens och Rumäniens möjligheter att utfärda viseringar för kortare vistelse som gäller för flera in- och utresor, och är giltiga i ett år eller mer, för att underlätta rörligheten för tredjelandsmedborgare med uppehållstillstånd som utfärdats av Schweiz eller Liechtenstein.

Rättsakten kommer att antas i enlighet med medbeslutandeförfarandet.

3. SUBSIDIARITET OCH PROPORTIONALITET

I artikel 5 i EG-fördraget föreskrivs att gemenskapen inte ska vidta någon åtgärd ”som går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i detta fördrag”. Gemenskapens åtgärd får inte vara mer ingripande än vad som krävs för att nå målen och genomföra åtgärden så effektivt som möjligt. Mot denna bakgrund föreslås följande rättsliga instrument för översynen av de gemensamma bestämmelser om ordningen för unilateralt erkännande som infördes genom beslut nr 895/2006/EG och 896/2006/EG:

- Ett beslut som gör det möjligt för Bulgarien, Tjeckien, Cypern, Lettland, Ungern, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien att unilateralt erkänna vissa handlingar såsom likvärdiga med deras egna nationella viseringar för genomresa via deras territorier under övergångsperioden fram till dess att dessa medlemsstater har integrerats fullt ut i det gemensamma området utan inre gränser. Deltagandet i ordningen är frivilligt.

- En ändring av beslut nr 896/2006/EG om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av ett unilateralt erkännande av medlemsstaterna av vissa uppehållstillstånd utfärdade av Schweiz och Liechtenstein för genomresa via deras territorier. Syftet med den föreslagna ändringen är att till Bulgarien och Rumänien utsträcka den förenklade ordningen för genomresa genom att införa undantag från kravet på transitvisering för innehavare av relevanta uppehållstillstånd som utfärdats av Schweiz eller Liechtenstein.

Deltagandet i ordningen för erkännande är frivilligt för de medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen 2004 respektive 2007 under övergångsperioden fram till den dag då de integreras fullt ut i det gemensamma området utan inre gränser. Från och med den tidpunkten blir det obligatoriskt för medlemsstater som deltar fullt ut i området utan inre gränser att tillämpa ordningen för ömsesidigt erkännande sinsemellan.

Målet med ovannämnda förslag, nämligen att Bulgarien och Rumänien samt de medlemsstater som redan tillämpar beslut nr 895/2006/EG temporärt ska införa gemensamma bestämmelser om unilateralt erkännande av vissa handlingar, och att den gemensamma ordningen för unilateralt erkännande av vissa uppehållstillstånd som utfärdats av Schweiz eller Liechtenstein ska utvidgas till att omfatta även Bulgarien och Rumänien, kan endast uppnås genom insatser på gemenskapsnivå, eftersom ingen medlemsstat skulle kunna uppnå önskad effekt genom att anta rent nationella åtgärder.

Gemenskapen har valt åtgärder som skulle göra det möjligt att uppnå målen för förslaget och genomföra dessa på effektivast möjliga sätt. Mot denna bakgrund, och i överensstämmelse med de två besluten av den 14 juni 2006, har valet med hänsyn till de eftersträvade målen fallit på två olika rättsakter. När det gäller det första förslaget är ett beslut av

Europaparlamentet och rådet det lämpligaste instrumentet för att de berörda medlemsstaterna på ett optimalt sätt ska kunna genomföra gemensamma bestämmelser om unilateralt erkännande som ett temporärt undantag från de gällande bestämmelserna om ömsesidigt erkännande. När det gäller det andra förslaget har lösningen att ändra beslut nr 896/2006/EG genom ett nytt beslut av Europaparlamentet och rådet valts för att utvidga tillämpningsområdet för de gemensamma bestämmelserna och göra det möjligt för Bulgarien och Rumänien att unilateralt erkänna vissa uppehållstillstånd som utfärdats av Schweiz och Liechtenstein.

4. KONSEKVENSER PÅ GRUND AV OLIKA PROTOKOLL SOM FOGATS TILL FÖRDRAGET

Det första av de föreslagna besluten från Europaparlamentet och rådet riktar sig enbart till Bulgarien, Tjeckien, Cypern, Lettland, Ungern, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien. Genom beslutet införs en särskild övergångsordning som gör det möjligt för de berörda medlemsstaterna att unilateralt erkänna vissa handlingar som utfärdats av medlemsstaterna som likvärdiga med deras egna nationella transitviseringar. Det föreslagna beslutet är frivilligt och skulle tillämpas av de berörda medlemsstaterna fram till den dag som rådet beslutar i enlighet med artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt och artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt.

Den ordning som inrättas genom detta förslag är av sådan natur att det inte blir aktuellt att tillämpa det flexibla system som föreskrivs i protokollen om Förenade kungarikets och Irlands respektive Danmarks ställning (systemet med variabel geometri).

Detta beslut, som riktar sig enbart till de medlemsstater som är bundna av Schengenregelverket utan att ännu vara fullt integrerade i området utan inre gränser, utgör inte en utveckling av Schengenregelverket i den mening som avses i avtalet av den 18 maj 1999 mellan Europeiska unionens råd och Island och Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket[7]. För att Schengensystemet ska fungera på ett enhetligt och korrekt sätt bör detta beslut även omfatta viseringar och uppehållstillstånd som utfärdats av tredjeländer som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket och som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, till exempel Island och Norge.

Detta beslut, som riktar sig enbart till de medlemsstater som är bundna av Schengenregelverket utan att ännu vara fullt integrerade i området utan inre gränser, utgör inte en utveckling av Schengenregelverket i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket[8], som ingår i det område som avses i artikel 4.1 i rådets beslut om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar och provisorisk tillämpning.

Föreslaget till beslut av Europaparlamentet och rådet om ändring av beslut nr 896/2006/EG riktar sig till Bulgarien och Rumänien. Syftet är att göra det möjligt för dessa båda medlemsstater att unilateralt erkänna vissa uppehållstillstånd som utfärdats av Schweiz och Liechtenstein som likvärdiga med de egna transitviseringarna. Den ordning som inrättas

7 EGT L 176, 10.7.1999, s. 35.
8 Rådets dokument 13054/04.

genom detta förslag är av sådan natur att det inte blir aktuellt att tillämpa det flexibla system som föreskrivs i protokollen om Förenade kungarikets och Irlands respektive Danmarks ställning (systemet med variabel geometri).

Detta beslut utgör inte en utveckling av Schengenregelverket i den mening som avses i avtalet av den 18 maj 1999 mellan Europeiska unionens råd och Island och Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, eftersom det nya element som införs genom detta beslut gäller en utvidgning till Bulgarien och Rumänien av den förenklade ordning som regleras i beslut nr 896/2006/EG, utan att de grundläggande bestämmelserna och principerna ändras.

2007/0185 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av Bulgariens, Tjeckiens, Cyperns, Lettlands, Ungerns, Maltas, Polens, Rumäniens, Sloveniens och Slovakiens unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likvärdiga med de egna nationella viseringarna för genomresa via deras territorier

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2,

med beaktande av kommissionens förslag[9],

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 4.1 i akten om villkoren för Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning och om anpassning av de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen (nedan kallad 2005 års anslutningsakt) är Bulgarien och Rumänien, som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 januari 2007, skyldiga att från och med detta datum införa viseringstvång för tredjelandsmedborgare, i enlighet med bilaga I till rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering vid passage av de yttre gränserna och de medborgare som är undantagna från detta krav[10].

(2) Enligt artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt är bestämmelserna i Schengenregelverket om villkor och kriterier för utfärdande av enhetliga viseringar för kortare vistelse, liksom bestämmelserna om ömsesidigt erkännande av viseringar och om likvärdighet mellan uppehållstillstånd och viseringar tillämpliga i Bulgarien och Rumänien först sedan ett rådsbeslut med denna innebörd har fattats. De är dock bindande för dessa medlemsstater från och med anslutningsdagen.

(3) Bulgarien och Rumänien måste därför utfärda nationella viseringar för inresor till eller genomresor via de egna territorierna till tredjelandsmedborgare som innehar en

9 EUT C […], […], s. […].
10 EGT L 81, 21.3.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1932/2006 (EUT L 405, 30.12.2006, s. 23).

enhetlig visering eller en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd utfärdat av medlemsstater som till fullo genomfört Schengenregelverket eller en liknande handling utfärdad av medlemsstater som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut.

(4) Innehavare av handlingar utfärdade av medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut och liknande handlingar utfärdade av medlemsstater som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut utgör ingen risk för Bulgarien och Rumänien eftersom dessa personer redan har undergått alla nödvändiga kontroller genom andra medlemsstaters försorg. För att undvika obefogat administrativt merarbete för Bulgarien och Rumänien bör även de omfattas av de gemensamma bestämmelser som infördes genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 895/2006 av den 14 juni 2006 om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likvärdiga med de egna nationella viseringarna för genomresa via deras territorier[11].

(5) De nya gemensamma bestämmelserna bör ge Bulgarien och Rumänien rätt att, såsom likställda med deras egna nationella viseringar, unilateralt erkänna vissa handlingar som utfärdats av medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, liknande handlingar som utfärdats av medlemsstater som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut samt sådana handlingar som förtecknas i bilagan till beslut nr 895/2006/EG och som utfärdats av medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen 2004, och att införa en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av detta unilaterala likställande av handlingar.

(6) Eftersom Tjeckien, Cypern, Lettland, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien har underrättat kommissionen om sitt beslut att tillämpa den förenklade ordning som infördes genom beslut nr 895/2006/EG, bör de nya gemensamma bestämmelserna även göra det möjligt för dessa medlemsstater att erkänna viseringar och uppehållstillstånd som utfärdats av Bulgarien och Rumänien såsom likvärdiga med deras egna nationella viseringar för genomresa via deras territorier.

(7) Den nya gemensamma ordningen bör vara tillämplig under övergångsperioden fram till det datum som avgörs i ett rådsbeslut i enlighet med artikel 3.2 första stycket i 2003 års anslutningsakt respektive artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt.

(8) Erkännandet av en handling bör vara begränsat till genomresa via Bulgariens, Tjeckiens, Cyperns, Lettlands, Ungerns, Maltas, Polens, Rumäniens, Sloveniens och Slovakiens territorier. Deltagandet i ett gemensamt system bör vara frivilligt och några ytterligare skyldigheter bör inte införas för de nya medlemsstaterna jämfört med 2003 års anslutningsakt och 2005 års anslutningsakt.

(9) De gemensamma bestämmelserna bör vara tillämpliga på enhetliga viseringar för kortare vistelse, viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd utfärdade av medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, på liknande handlingar utfärdade av medlemsstater som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut

11 EUT L 167, 20.6.2006, s. 1.

samt på viseringar för kortare vistelse, viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd utfärdade av Bulgarien och Rumänien.

(10) Med undantag för det villkor som anges i artikel 5.1 b i förordningen är det nödvändigt att uppfylla inresevillkoren i artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna).[12] Det här beslutet innebär en utvidgning av de gemensamma bestämmelserna i beslut nr 895/2006/EG och inför en ordning som ger Bulgarien och Rumänien rätt att unilateralt erkänna vissa handlingar utfärdade av medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, liknande handlingar utfärdade av medlemsstater som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut samt viseringar för kortare vistelse, viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd utfärdade av Bulgarien och Rumänien för genomresa via deras territorier. Dessutom gör beslutet det möjligt för Tjeckien, Cypern, Lettland, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien, som redan tillämpar den förenklade ordning som infördes genom beslut nr 895/2006/EG, att erkänna liknande handlingar utfärdade av Bulgarien och Rumänien.

(11) Eftersom målet för detta beslut, nämligen att införa en ordning för unilateralt erkännande som ska tillämpas av medlemsstater som anslöt sig till unionen 2004 och 2007 inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(12) Detta beslut innebär inte en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, eftersom det enbart riktar sig till medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen 2004 respektive 2007 och som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut. För att Schengensystemet ska fungera på ett enhetligt och korrekt sätt bör detta beslut även omfatta viseringar och uppehållstillstånd som utfärdats av tredjeländer som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket och som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, till exempel Island och Norge.

(13) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, som fogats till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar inte dessa medlemsstater i antagandet av detta beslut.

(14) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, som fogats till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar inte Danmark i antagandet av detta beslut.

---

12 EUT L 105, 13.4.2006, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom detta beslut införs en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna, varigenom

- Bulgarien och Rumänien får rätt att unilateralt, såsom likvärdiga med de egna nationella transitviseringarna, erkänna sådana handlingar som anges i artiklarna 2 och 3 samt sådana handlingar som anges i artikel 4 som dessa båda länder har utfärdat till tredjelandsmedborgare som är viseringspliktiga enligt förordning (EG) nr 539/2001.

- Tjeckien, Cypern, Lettland, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien, som har underrättat kommissionen om sitt beslut att tillämpa den förenklade ordning som infördes genom beslut nr 895/2006/EG, får unilateralt erkänna sådana i artikel 4 angivna handlingar som utfärdats av Bulgarien och Rumänien till tredjelandsmedborgare som är viseringspliktiga enligt förordning (EG) nr 539/2001 såsom likvärdiga med sina nationella transitviseringar.

Artikel 2

1. Bulgarien och Rumänien får betrakta följande handlingar utfärdade av de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut såsom likvärdiga med sina egna nationella transitviseringar, oavsett innehavarens nationalitet:

(i) en ”enhetlig visering” i enlighet med artikel 10 i Schengenkonventionen,

(ii) en ”visering för längre vistelser” i enlighet med artikel 18 i Schengenkonventionen,

(iii) ett ”uppehållstillstånd” i enlighet med bilaga IV till de gemensamma konsulära anvisningarna.

2. Om Bulgarien och Rumänien beslutar sig för att tillämpa detta beslut ska de erkänna alla handlingar som anges i punkt 1, oavsett vilken stat som utfärdat handlingen.

Artikel 3

Om Bulgarien och Rumänien beslutar sig för att tillämpa artikel 2 får de dessutom, såsom likvärdiga med sina nationella transitviseringar, erkänna nationella viseringar för kortare vistelser, viseringar för längre vistelser och uppehållstillstånd utfärdade av en eller flera andra medlemsstater som anslöt sig till unionen 2004 och som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut.

De handlingar utfärdade av medlemsstater som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut, som kan erkännas, återfinns i förteckningen i bilagan till beslut nr 895/2006/EG.

Artikel 4

Vidare får Bulgarien och Rumänien, såsom likvärdiga med nationella transitviseringar, även erkänna de nationella viseringar för kortare vistelse, viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd som de själva har utfärdat.

De handlingar utfärdade av Bulgarien och Rumänien som kan erkännas i enlighet med detta beslut återfinns i förteckningen i bilagan.

Artikel 5

Tjeckien, Cypern, Lettland, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien får, för transitändamål, erkänna sådana bulgariska och rumänska viseringshandlingar som anges i bilagan till detta beslut.

Artikel 6

Bulgarien, Tjeckien, Cypern, Lettland, Ungern, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien får erkänna handlingar såsom likvärdiga med sina nationella transitviseringar endast under förutsättning att den berörda tredjelandsmedborgarens genomresa via deras territorium tar högst fem dagar i anspråk.

Giltighetstiden för handlingar som avses i artiklarna 2, 3 och 4 ska täcka hela genomresan.

Artikel 7

Bulgarien, Tjeckien, Cypern, Lettland, Ungern, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien ska, om de beslutar sig för att tillämpa detta beslut, underrätta kommissionen om detta inom tio arbetsdagar från det att beslutet träder i kraft. Kommissionen ska offentliggöra information som meddelats av dessa medlemsstater i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 8

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska vara tillämpligt fram till den dag som fastställs i ett rådsbeslut som antas i enlighet med artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt.

Artikel 9

Detta beslut riktar sig till Bulgarien, Tjeckien, Cypern, Lettland, Ungern, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien.

Utfärdat i Bryssel den […]

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande* *[…]*

BILAGA

Förteckning över handlingar som utfärdas av BULGARIEN

- Viseringar

1. Виза за летищен транзит (виза вид "A") – Visering för flygplatstransitering (typ A)

2. Виза за летищен транзит (виза вид "A") – Transitvisering (typ B)

   – Еднократна транзитна виза – Visering för en genomresa

   – Еднократна транзитна виза – Visering för två genomresor

   – Еднократна транзитна виза – Visering för flera genomresor

3. Визи за краткосрочно пребиваване (виза вид "C") – Visering för kortare vistelse (typ C)

   – Еднократна входна виза – Visering för en genomresa

   – Многократна входна виза – Visering för flera genomresor

4. Виза за дългосрочно пребиваване (виза вид "D") – Visering för längre vistelse (typ D)

- Uppehållstillstånd

1. Карта на продължително пребиваващ в Република България чужденец – Uppehållstillstånd för längre vistelse

2. Карта на постоянно пребиваващ в Република България чужденец - Permanent uppehållstillstånd

3. Карта на бежанец – Uppehållstillstånd för flyktingar

4. Удостоверение за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут – Uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare som beviljats humanitärt skydd av Republiken Bulgarien

Förteckning över handlingar som utfärdas av RUMÄNIEN

- Viseringar

– viză de tranzit, identificată prin simbolul B (transitvisering, med beteckningen B)

– viză de scurtă şedere, identificată prin simbolul C (visering för kortare vistelse, med beteckningen C)

– viză de lungă şedere, identificată prin unul dintre următoarele simboluri, în funcție de activitatea pe care urmează să o desfăşoare în România străinul căruia i-a fost acordată:

(i) desfăşurarea de activități economice, identificată prin simbolul D/AE

(ii) desfăşurarea de activităţi profesionale, identificată prin simbolul D/AP

(iii) desfăşurarea de activităţi comerciale, identificată prin simbolul D/AC

(iv) angajare în munca, identificată prin simbolul D/AM

(v) studii, identificată prin simbolul D/SD

(vi) reîntregirea familiei, identificată prin simbolul D/VF

(vii) intrarea în România a străinilor căsătoriţi cu cetăţeni români, identificată prin simbolul D/CR

(viii) activităţi religioase sau umanitare, identificată prin simbolul D/RU

(ix) viză diplomatică şi viză de serviciu, identificată prin simbolul DS

(x) alte scopuri, identificată prin simbolul D/AS

(visering för längre vistelse, försedd med någon av följande beteckningar, beroende på ändamålet med den berörda utlänningens inresa till Rumänien:

(i) ekonomisk verksamhet anges med beteckningen D/AE

(ii) yrkesverksamhet anges med beteckningen D/AP

(iii) affärsverksamhet anges med beteckningen D/AC

(iv) verksamhet som anställd anges med beteckningen D/AM

(v) studier anges med beteckningen D/SD

(vi) familjeåterförening anges med beteckningen D/VF

(vii) inresa på rumänskt territorium för makar till rumänska medborgare anges med beteckningen D/CR

(viii) religiös eller humanitär verksamhet anges med beteckningen D/RU

(ix) diplomat- och tjänsteviseringar anges med beteckningen DS

(x) andra ändamål anges med beteckningen D/AS

- Uppehållstillstånd

- Permis de şedere temporară (tillfälligt uppehållstillstånd)

- Permis de şedere permanentă (permanent uppehållstillstånd)

- Carte de rezidență - pentru străinii membri de familie ai cetățenilor români (uppehållskort – för utlänningar som är familjemedlemmar till rumänska medborgare)

- Carte de rezidență permanentă - pentru străinii membri de familie ai cetățenilor români (permanent uppehållskort – för utlänningar som är familjemedlemmar till rumänska medborgare)

2007/0186 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om ändring av beslut nr 896/2006/EG om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av ett unilateralt erkännande av medlemsstaterna av vissa uppehållstillstånd utfärdade av Schweiz och Liechtenstein för genomresa via deras territorier

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 a,

med beaktande av kommissionens förslag[13],

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Genom beslut nr 896/2006/EG infördes gemensamma bestämmelser om medlemsstaternas unilaterala erkännande av vissa uppehållstillstånd utfärdade av Schweiz och Liechtenstein. Därmed skapades förutsättningar för en förenklad ordning för kontroll vid de yttre gränserna av tredjelandsmedborgare som innehar sådana handlingar.

(2) Till följd av tvåstegsgenomförandet av Schengenregelverket måste de nya medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 från och med det datumet utfärda nationella viseringar till tredjelandsmedborgare med schweiziska och liechtensteinska uppehållstillstånd som är viseringspliktiga enligt rådets förordning (EG) nr 539/2001. Denna skyldighet ledde till ytterligare administrativt arbete för dessa medlemsstaters konsulat i Schweiz och Liechtenstein.

(3) Det föreföll inte vara nödvändigt för medlemsstaterna att begära att denna kategori av personer ska inneha visering, eftersom risken för att de ska stanna kvar olagligt i medlemsstaterna är låg.

(4) Med hänsyn till att samma resonemang kan tillämpas på Bulgarien och Rumänien bör den förenklade ordning som infördes genom beslut nr 896/2006/EC[14] utvidgas till dessa länder.

---

13 EUT C […], […], s. […].
14 EUT L 167, 20.6.2006.

(5) En sådan ändring av beslut nr 896/2006/EG bör göra det möjligt för Bulgarien och Rumänien att, under förutsättning att de beslutar sig för att tillämpa beslut nr …/2007/EG, unilateralt erkänna sådana uppehållstillstånd utfärdade av Schweiz och Liechtenstein som återfinns i bilagan till beslut nr 896/2006/EG såsom likvärdiga med sina nationella transitviseringar.

(6) Erkännandet bör begränsas till genomresor via Bulgariens och Rumäniens territorier och bör inte påverka dessa båda medlemsstaters möjligheter att utfärda viseringar för kortare vistelse.

(7) Bulgariens och Rumäniens möjligheter att avstå från att tillämpa detta beslut bör vara begränsade till en övergångsperiod fram till den dag som rådet fastställer, i enlighet med artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt.

(8) Inresevillkoren i artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna)[15] måste, med undantag för det villkor som anges i artikel 5.1 b i förordningen, uppfyllas såtillvida som beslutet inför en ordning varigenom transitviseringar utfärdade av Bulgarien och Rumänien och vissa uppehållstillstånd utfärdade av Schweiz och Liechtenstein ska anses som likvärdiga.

(9) Eftersom målet för denna åtgärd, som direkt påverkar gemenskapens regelverk om viseringar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går beslutet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(10) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, som fogats till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar inte dessa medlemsstater i antagandet av detta beslut.

(11) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar inte Danmark i antagandet av detta beslut som därför inte är bindande för eller tillämpligt i Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 2 i beslut nr 896/2006/EG ska följande stycke läggas till som ett tredje stycke:

”Om Bulgarien och Rumänien bestämmer sig för att tillämpa beslut nr …./2007/EG, får de fram till den dag som rådet fastställer unilateralt erkänna sådana uppehållstillstånd som anges i bilagan till detta beslut såsom likvärdiga med sina egna nationella transitviseringar, i

15 EUT L 105, 13.4.2006, s. 1.

enlighet med artikel 4.2 i akten om villkoren för Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning och om anpassning av de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen”.

Artikel 2

Om Bulgarien och Rumänien bestämmer sig för att tillämpa detta beslut ska de underrätta kommissionen om detta inom tio arbetsdagar från beslutets ikraftträdande. Kommissionen ska offentliggöra information som meddelats av de berörda medlemsstaterna i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Bulgarien och Rumänien.

Utfärdat i Bryssel den […]

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

[…]